

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. — Deutsche Post AG przeciwko Komisji Europejskiej, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

(Sprawa C-77/12 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Pomoc państwa — Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty mogące być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności — Akty mające na celu wywołanie wiążących skutków prawnych — Wcześniejsza decyzja o wszczęciu postępowania dotycząca tych samych środków*)

(2013/C 367/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Post AG (przedstawiciele: J. Sedemund i T. Lübbig, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (przedstawiciele: T. Ottervanger i E. Henny, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 8 grudnia 2011 r. w sprawie T-421/07 Deutsche Post AG przeciwko Komisji Europejskiej, na mocy którego Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę wnoszącej odwołanie zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 12 września 2007 r. o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE w zakresie dotyczącym pomocy państwa przyznanej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG [pomoc C 36/07 (ex NN 25/07)] — Naruszenie art. 263 akapit czwarty TFUE oraz prawa do skutecznego odwołania — Błędna wykładnia zasady dobrej administracji oraz zasad uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa — Niewystarczające uzasadnienie wyroku Sądu

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie T-421/07 Deutsche Post przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 21.04.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — LBI hf, dawniej Landsbanki Islands hf przeciwko Kepler Capital Markets SA, Frédéricowi Giraux

(Sprawa C-85/12) ⁽¹⁾

(*Odesłanie prejudycjalne — Reorganizacja i likwidacja instytucji kredytowych — Dyrektywa 2001/24/WE — Artykuły 3, 9 i 32 — Akt ustawodawcy krajowego nadający środkiem służącym reorganizacji skutki postępowania likwidacyjnego — Przepis ustawy zakazujący wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji kredytowej po wejściu w życie moratorium lub zawieszający takie skargi*)

(2013/C 367/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LBI hf, dawniej Landsbanki Islands hf

Strona pozwana: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 3, 9 i 32 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125, s. 15) — Władze upoważnione do podejmowania środków służących reorganizacji i do wszczynania procedur likwidacyjnych w stosunku do instytucji kredytowych — Władze administracyjne lub sądowe — Dopuszczalność środków wynikających bezpośrednio z ustawy państwa członkowskiego EFTA — Ustawa mająca zastosowanie do postępowań w toku dotyczących aktywów instytucji kredytowej położonej w państwie członkowskim — Skutki dla stosowania w państwie członkowskim przepisu ustawy innego państwa członkowskiego zakazującego wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji kredytowej po wejściu w życie moratorium lub zawieszającego takie skargi, w przypadku środków zabezpieczających podjętych przed ogłoszeniem moratorium

Sentencja

- 1) Artykuły 3 i 9 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych należy interpretować w ten sposób, że środki służące reorganizacji lub likwidacji instytucji finansowej, takie jak środki oparte na przepisach przejściowych zawartych w pkt II ustawy nr 44/2009 z dnia 15 kwietnia 2009 r., należy uważać za środki podejmowane przez władze administracyjne lub sądowe w rozumieniu tych przepisów dyrektywy 2001/24, ponieważ rzecone przepisy przejściowe wywołują skutki jedynie za pośrednictwem orzeczeń sądowych przyznających moratorium instytucji kredytowej.